

การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

Education Network Administration of Vocational Education and Secondary
School Under the Secondary Educational Service

Area Office 41

แจ่มจันทร์ ยองเพชร*

Jamjun Yongpech

ฉลอง ชาตรุประชีวิน**

Chalong Chatrurachewin

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร เครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตาม ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนจำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถาม ชนิดสำรวจรายการ และชนิดมาตราประมาณค่า โดยมีค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร เครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมจำแนกตามตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการเปรียบเทียบการบริหาร เครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ในภาพรวมจำแนกตามประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การบริหารเครือข่าย/การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา

*หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

**อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ABSTRACT

The objective of this research was 1. to study education network administration of vocational education and secondary school under the secondary educational service area office 41 2. to compare opinions on the education network administration of vocational education and secondary school under the secondary educational service area office 41, classified by their position and working experience. The samples size was 220 persons, who were administrators and teachers in vocational education and secondary school. The research instrument was a questionnaire checklist and the estimated scale, rating scales for 5 levels. The index of consistency (IOC) was between 0.80-1.00 and a reliability of 0.98. The statistics used in analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA (F-test). In cases in which differences were found at a statistically significant level, Scheffé's method of paired comparison was utilized. The results revealed that 1) Education network administration of vocational education and secondary school under the secondary educational service area office 41 were totally at the high level. 2) The results comparison opinions on the network administration educational management of vocational education and secondary school under the secondary educational service area office 41 in overall classified by position was not difference is statistically significant in general. 3) The results comparison opinions on the network administration educational management of vocational education and secondary school under the secondary educational service area office 41 in overall classified by work experience is statistically significant at 0.05 level.

Keywords : Network Administration / Educational Management of Vocational Education and Secondary School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา เป็นเครื่องมือที่สร้างความเจริญงอกงามในตัวบุคคล สังคม ประเทศ และสังคมโลก เมื่อบุคคลมีการศึกษาก็จะนำสิ่งได้จากการศึกษาไปใช้สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาก็เป็นไปเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพ มีทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศและดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (Secretary-General of the Education Council, Office. 2017-2031, 2016, p.7) และการจัดการการศึกษาควรจัดให้เป็นแนวทางที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย และเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ (Ministry of Education, 1999, p.1) ซึ่งปัจจุบันแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย จำเป็นต้องเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประเทศไทยกับเศรษฐกิจต่างประเทศให้มากขึ้น โดยเฉพาะกับกลุ่มประเทศในอาเซียน เพื่อการขยายตัวระบบเศรษฐกิจทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ อีกทั้งต้องเตรียมพร้อมรับมือกับการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2568 ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง กระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบ ทำให้เศรษฐกิจในอนาคตเกิดการแข่งขันเพื่อแย่งชิงแรงงาน

โดยเฉพาะแรงงานคุณภาพ ทำให้ประเทศไทยจะเผชิญภาวะขาดแคลนกำลังคนซึ่งส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการผลิตของประเทศ (Office The National Economics and Social Development Board. (2012-2016, p.7)

ดังนั้น จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงข้างต้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมแรงงานให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในประชาคมอาเซียนและเศรษฐกิจโลกให้คล้อยกันกับนโยบายของประเทศ ตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ 12 กันยายน 2557 เกี่ยวกับการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ความว่า “จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้ โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ” สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

อันส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในวันที่ 27 ตุลาคม 2558 และถือเป็นนโยบายสำคัญที่ต้องส่งเสริม สนับสนุนโครงการทวิศึกษา (Dual Education) หรือโครงการเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาแก่ประชาชนวัยเรียนและวัยทำงาน โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีวิชาชีพ ทักษะทางอาชีพ ลักษณะนิสัยการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังสำเร็จการศึกษา และเป็นกำลังคนที่ตรงต่อความต้องการของประเทศ โดยสนับสนุนให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาที่มีแผนการเรียนที่หลากหลาย ตอบสนองผู้เรียนที่มีเป้าหมายการเรียนแตกต่างกัน ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ร่วมกันดำเนินงานโครงการ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านวิชาชีพให้กับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สามารถจบการศึกษา โดยได้รับวุฒិการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และวุฒิปริญญาตรีวิชาชีพ Office The Vocational Education Commission (2016, p.4)

การจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) เป็นการจัดการศึกษา ที่กำหนดให้ผู้เรียนศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษาและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานควบคู่กันทั้งสองหลักสูตรซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาจะได้วุฒิปริญญาตรีวิชาชีพ (ปวช.) และวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 3 ปี ถือเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ศึกษาและพัฒนา (Research and development) เพื่อตอบสนองทักษะแห่งอนาคตใหม่หรือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ในด้านทักษะชีวิตและอาชีพ โดยสมรรถนะทางวิชาชีพ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม

การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) ความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility) ซึ่งการก้าวเข้าสู่การพัฒนาในยุคโลกาภิวัตน์นี้เองที่เปลี่ยนแปลงการศึกษาให้มีลักษณะของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy: KBE) คือ การใช้ความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการผลิตและพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ แต่ละประเทศ การพัฒนาความรู้จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคนให้เป็นทุน เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของชาติ ทีวีศึกษาจึงเป็นความท้าทายด้านการศึกษาของไทยในศตวรรษที่ 21 กับความสามารถเตรียมผู้เรียนให้พร้อมในด้านเนื้อหาความรู้วิชาแกนควบคู่ไปกับทักษะทางอาชีพ National Legislature (2016, p.2) ได้กล่าวถึง สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ในรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)” ไว้ว่า การดำเนินการดังกล่าวทำให้ผู้ปกครองและผู้เรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง มีความกังวลในเรื่องความชอบด้วยกฎหมายของการจัดหลักสูตรดังกล่าว เรื่องคุณภาพการศึกษา และผลกระทบต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาของภาคเอกชนในเรื่องจำนวนผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่มีจำนวนลดน้อยลง และปัญหาสำคัญเนื่องจากสภาพปัจจุบันค่านิยมของผู้ปกครองและผู้เรียนมุ่งที่จะสนับสนุนให้มีการเรียนสายสามัญเพื่อเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้ขาดกำลังคนในภาคแรงงานเป็นอย่างมาก

ซึ่งการดำเนินงานโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ในโครงการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมหลักสูตรทวิศึกษา จำนวน 279 สถานศึกษา 13,249 คน โดยในเขตพื้นที่กำแพงเพชร-พิจิตร มีสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 11 สถานศึกษา และมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายและมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงนโยบายของรัฐและกระทรวงสู่สถานศึกษา รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาศักยภาพในเขตพื้นที่การศึกษา แต่พบว่าในการดำเนินการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในโครงการเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ประสบปัญหาระดับสถานศึกษาเกี่ยวกับการประสานงานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศึกษามัธยมศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา เช่น การจัดหลักสูตร การจัดเวลาเรียน การจัดสรรบุคลากรร่วมกันของสองสถาบัน รวมถึงปัญหาเรื่องงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา และ หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงครูผู้สอนในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนจัดทำนโยบาย ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองตลอดจนผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพผลที่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นหรือประเทศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นหาแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำโครงการเพื่อนำไปสู่การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาที่พัฒนายิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตาม ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร ในปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหาร 33 คน และครูผู้สอนจำนวน 187 คน ในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน การประเมินผล และการปรับปรุง ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย และเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

กำหนดขอบข่ายของข้อคำถาม ตามขอบข่ายของการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ ทฤษฎี รวมถึงนักการศึกษา และนักวิจัย ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดการองค์การ 3) ด้านการลงมือปฏิบัติ 4) ด้านการประสานงาน 5) ด้านการประเมินผล 6) ด้านการปรับปรุง

สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ให้ครอบคลุม ทั้ง 6 ด้าน

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์จำนวน 5 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงในเนื้อหาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยการลงความเห็นและให้คะแนน จากนั้นมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าที่ได้อยู่ในช่วงตั้งแต่ 0.80-1.00

นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงและแก้ไขตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้นำไปใช้สำหรับการสอบถาม

นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข และหลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนเนินมะปรางศึกษาวิทยา และโรงเรียนวังทองพิทยาคม ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา นอกเหนือจากโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30 คน คือ แล้วนำกลับมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรกำหนดการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้ว มาปรับปรุงและจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา ที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร

ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และสังกัดอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร จำนวน 220 ฉบับ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้กลับคืนมาทั้งหมด 197 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.55 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ และแปรผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาโดยใช้สถิติ t-test กับกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม คือ ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอน และใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) กับกลุ่มตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถ้าพบความแตกต่างก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ การจัดการองค์การ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.17$) การลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.12$) การประสานงาน ($\bar{X} = 4.08$) การปรับปรุง ($\bar{X} = 3.99$) การประเมินผล ($\bar{X} = 3.98$)

1.1 ด้านการวางแผน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการวางแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายจัดประชุมผู้บริหารและคณะครูเพื่อเตรียมการ และสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมา คือ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.29$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกัน ($\bar{X} = 3.90$)

1.2 ด้านการจัดการองค์การ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาด้านการจัดการองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมอบหมายหน้าที่ในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาเป็นไปตามความถนัดความเหมาะสมและความรู้ความสามารถของบุคลากรในเครือข่าย ($\bar{X} = 4.26$) รองลงมา คือ มีการจัดระเบียบความรับผิดชอบ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรที่จัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ($\bar{X} = 4.23$) และการปฏิบัติงานจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายดำเนินไปตามลำดับขั้นของสายการบังคับบัญชา และผู้ที่มีความรับผิดชอบโดยตรง ($\bar{X} = 4.23$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เช่น ด้านสื่อการสอน ด้านเครื่องมือและวัสดุฝึก ($\bar{X} = 4.09$)

1.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาด้านการลงมือปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาตามแผนการปฏิบัติงานของเครือข่ายที่ได้วางไว้ ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนบุคลากร และอำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษาเครือข่ายเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.21$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายดำเนินการใช้งบประมาณ ตามโครงการการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาอย่างเหมาะสมเป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.96$)

1.4 ด้านการประสานงาน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาด้านการประสานงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานศึกษาเครือข่ายที่ร่วมจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา คือ สถานศึกษามีกระบวนการสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.20$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีกิจกรรมที่ทำร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายเพื่อสนับสนุนให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.85$)

1.5 ด้านการประเมินผล พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาด้านการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาติดตามผลการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ตามระยะเวลาและขั้นตอน ที่ได้กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมา คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย เตรียมวางแผนการติดตามผล และประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.05$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายจัดทำรายงานผลการประเมินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา เป็นระยะๆ โดยปรับปรุง แก้ไข ส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้น และติดตามผลการปรับปรุงแก้ไข ($\bar{X} = 3.86$)

1.6 ด้านการปรับปรุง พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาด้านการปรับปรุง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษานำผลการประเมินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษามาใช้ในการปรับปรุงและวางแผนการจัดการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมา คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายวางแผนการปรับปรุงการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ($\bar{X} = 4.01$) และ มีการประชุมสรุปผลการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาระหว่าง

สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย และร่วมกันพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางาน ($\bar{X} = 4.01$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาการนำผลการประเมินมาตรวจสอบ ค้นหาความบกพร่องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย ($\bar{X} = 3.94$)

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน พบว่า

2.1 ความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามตำแหน่งพบว่าโดยภาพรวม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 0.81 และมีค่า P เท่ากับ 0.42

2.1.1 ด้านการวางแผน พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 1.13 และมีค่า P เท่ากับ 0.26

2.1.2 ด้านการจัดการองค์การ พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 0.82 และมีค่า P เท่ากับ 0.41

2.1.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 0.14 และมีค่า P เท่ากับ 0.89

2.1.4 ด้านการประสานงาน พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 1.28 และมีค่า P เท่ากับ 0.20

2.1.5 ด้านการประเมินผล พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 0.33 และมีค่า P เท่ากับ 0.74

2.1.6 ด้านการปรับปรุง พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า t เท่ากับ 0.79 และมีค่า P เท่ากับ 0.43

2.2 ความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 โดยภาพรวมจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน พบว่า การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน (1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 15 ปีขึ้นไป) ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการลงมือปฏิบัติ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการปรับปรุง พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นรายคู่ ดังนี้

2.2.1 ด้านการวางแผน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป

2.2.2 ด้านการจัดการองค์การ เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป และ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป

2.2.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป

2.2.4 ด้านการประสานงาน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป และผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป

2.2.5 ด้านการประเมินผล เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี และผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาแตกต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป

2.1.6 ด้านการปรับปรุง เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาได้ดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาในด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้น

โดยสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายได้ร่วมกันส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการ ทั้งด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การลงมือปฏิบัติการประสานงานการประเมินผล และการปรับปรุง สอดคล้องกับผลวิจัยของ Worain, S. (2014, p.243) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพบว่า กระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงานการประเมินผล และการปรับปรุงรายงาน โดยทุกด้านสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายต่างช่วยเหลือและรับผิดชอบซึ่งกันและกัน มีการเชื่อมโยงประสานงานทางการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการแลกเปลี่ยนทรัพยากร สถานที่ บุคลากร วัสดุ สื่อ ฯลฯ รวมถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นลักษณะการจัดการศึกษา ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนร่วม ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารเครือข่าย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Namtongton, A. (2011, p.174) ที่กล่าวว่า วิธีการสร้างความสำเร็จของเครือข่าย มีการจัดกิจกรรมสร้างความผูกพันระหว่างเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง แสดงความรับผิดชอบต่อการสร้างเครือข่ายร่วมกันของสมาชิก สมาชิกของเครือข่ายต้องตระหนักร่วมกันว่าสถานการณ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอจึงพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นร่วมกัน ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผลการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ที่เป็นไปอย่างมีกระบวนการและวิธีการจึงอยู่ในระดับมาก อีกทั้งด้วยการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาสนองตอบนโยบายของรัฐบาล จึงทำให้การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐด้านความรู้และงบประมาณ ซึ่งลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือทางการบริหารของสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษานี้ ถือเป็นหุ้นส่วนทางความคิดและความรู้ทางการจัดการศึกษา ผ่านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันจึงช่วยเสริมการเตรียมผู้เรียนสู่เส้นทางสายอาชีพให้มีทิศทางและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผ่านการแลกเปลี่ยนภายในเครือข่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ทางอาชีพให้กับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา สร้างให้ผู้เรียนเกิดความรู้พื้นฐานด้านอาชีพผ่านการลงมือปฏิบัติ และสามารถประกอบสัมมาอาชีพเพื่อสนองตอบความต้องการและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน จังหวัดและประเทศได้

เมื่อพิจารณาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 รายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการวางแผน สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายได้มีการวางแผน วางวัตถุประสงค์ เป้าหมายร่วมกัน กำหนดแนวทางที่จะดำเนินการ จัดการศึกษาทวิศึกษาตามกระบวนการของการวางแผน จึงเป็นการสร้างแนวทางในการปฏิบัติงานให้กับเครือข่ายและเป็นการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์หรือปัญหาที่ต้องเผชิญหลายอย่างในการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ในแง่ของปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในของเครือข่าย เช่น ข้อกำหนดของรัฐ ความหลากหลายของบุคลากร ความรู้ความสามารถของฝ่ายบริหาร เครื่องจักรอุปกรณ์ งบประมาณ ที่เกิดขึ้นระหว่างหรือภายหลังการดำเนินงานหากสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมีการวางแผนที่ดีและสร้างให้เกิดขึ้น ย่อมบริหารเครือข่ายไปในทิศทางที่ถูกต้องมากขึ้น สอดคล้องกับ Yomjinda, T. (2007, pp.109-114) กล่าวว่า กระบวนการวางแผนเริ่มด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์หลักและรอง การกำหนดวัตถุประสงค์หลัก จะกำหนดออกมาในรูปของวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) ปรัชญา (Philosophy) หรือความเชื่อนโยบาย (Policy) วัตถุประสงค์ระยะยาวกลยุทธ์ (Strategy) นอกจากนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา มีการสื่อสารเกี่ยวกับการ

วางแผน ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับการดำเนินการในรายละเอียดต่างๆ และการให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยพบว่า การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายจัดประชุมผู้บริหาร และคณะครูเพื่อเตรียมการ และสร้างความเข้าใจร่วมกัน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fulmer, Robert M. (1974, pp.157-173) กล่าวว่า กระบวนการวางแผนประกอบด้วยการสื่อสารวัตถุประสงค์ให้ผู้อื่นทราบ (Communicate Objectives) หมายความว่า ผู้ร่วมงานทุกคนในองค์กรควรทราบวัตถุประสงค์ร่วมกันตั้งแต่วัตถุประสงค์ระดับสูงขององค์กร ลงไปถึง วัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยงานและควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ด้วย

แม้ว่าในภาพรวมของด้านการวางแผนจะอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกัน เหตุที่ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดนั้น อาจเป็นเพราะการจัดสรรงบประมาณของทั้งสองสถานศึกษาได้มีการดำเนินการ ในเวลาที่ไม่ตรงกัน หรือมีการดำเนินการระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ยังไม่ได้พิจารณาวางแผนจัดสรรงบประมาณที่จะใช้ร่วมกันในการจัดการศึกษาที่ชัดเจน ซึ่งหากมีการวางแผนงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกันร่วมกัน ย่อมทำให้เกิดความคล่องตัวทางการงบประมาณที่ใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ถือเป็นข้อสังเกตในการวางแผนการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษา ที่ควรมีการดำเนินการพิจารณาการวางแผนการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมชัดเจน ระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย โดยการประชุมตกลง และชี้แจงงบประมาณให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้มีผลสำเร็จ ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่ายไปพร้อมๆ กัน

1.2 ด้านการจัดการองค์การ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะลักษณะของการบริหาร ที่เกิดจากการบริหารงานของสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ซึ่งมีลักษณะการบริหารอันเป็นไปตามสายงานขององค์การ และลำดับขั้นของการบังคับบัญชา ทำให้เครือข่ายสามารถจัดแบ่งโครงสร้างเครือข่าย หน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาที่ดีและเหมาะสม ทำให้งานไม่ซ้ำซ้อน ไม่มีปัญหาการเกี่ยงกันทำงานหรือปัดความรับผิดชอบ รู้ขอบเขตการทำงานของตนเอง เข้าใจความสัมพันธ์ของหน้าที่อื่นๆ ทำให้สามารถติดต่อกันได้ดียิ่งขึ้น และสามารถปรับเปลี่ยนได้หากมีความจำเป็นโดยไม่กระทบกับการดำเนินการบริหารเครือข่ายในภาพรวม ช่วยให้การบริหารเครือข่ายมีโอกาสจัดการความสัมพันธ์ของทรัพยากรบุคคล สามารถแบ่งภาระงานอำนาจหน้าที่ในเครือข่าย สร้างโครงสร้างส่วนต่างๆ ได้อย่างเกี่ยวเนื่องและครอบคลุมเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้เกิดการแบ่งงานที่เหมาะสม และใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงสุด สามารถจัดการศึกษาในรูปบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมายในที่สุด สอดคล้องกับ Tojinda, B. (1999, pp.132-134) ที่กล่าวว่า หลักของการจัดการองค์การที่ดี จะต้องประกอบด้วยการจัดสายการบังคับบัญชาเหมาะสม (Chain of Command หรือ Line of authority หรือ Hierarchy) สายของความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรตามลำดับขั้น จากระดับสูงไปยังระดับต่ำตลอดทั้งองค์กร เป็นลำดับขั้นที่กำหนดอำนาจหน้าที่จากสูงสุดมาถึงระดับต่ำสุด จากผู้บังคับบัญชาในระดับสูงมาถึงพนักงานระดับต่ำ หลักการจัดสายบังคับบัญชา ก็คือ แต่ละสายจะต้องไม่ควรให้มีลำดับขั้นมากเกินไป เพื่อมิให้รายงานจากล่างขึ้นสู่เบื้องบนผ่านหลายชั้นจนเกินไปซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการสื่อสาร (Communication) ลำช้า บิดเบือน และอาจจะยากแก่การควบคุมด้วย และสอดคล้องกับ Chan & Liebowitz (2006, quoted in Worain, S., 2014) กล่าวว่า เครือข่ายสังคมที่เป็นทางการ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยตามสายงานโครงการองค์กร ทำให้การบริหารเครือข่ายของสถานศึกษาต้องมีการการจัดระบบความสัมพันธ์ของงาน ตลอดจนภารกิจงานต่างๆ และบุคคลขององค์การ การเชื่อมโยง การมอบหมายงานให้

บุคลากรของทั้งสองสถานศึกษาให้ปฏิบัติงานร่วมกัน การจัดระเบียบความรับผิดชอบ การจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการจัดการติดต่อสื่อสาร เห็นได้ชัดจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการจัดการองค์การ ของการบริหารเครือข่าย การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา คือ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมอบหมายหน้าที่ใน ดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาเป็นไปตามความถนัด ความเหมาะสมและความรู้ความสามารถของ บุคลากรในเครือข่าย และมีการจัดระเบียบความรับผิดชอบ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรที่ จัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาและสถานศึกษา สอดคล้องกับผลวิจัยของ Sonpakdee, B. (2015, pp.192-194) เรื่อง รูปแบบกระบวนการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ที่กล่าวว่า การจัดองค์การ (Organizaining) เป็นการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนงาน กำหนด ภารกิจและการมอบหมายงาน ช่วงการบริหารและอำนาจหน้าที่ กลุ่มงานและความรับผิดชอบ ประสานงาน จัดระเบียบหรือโครงสร้างขององค์การ หน้าที่ความรับผิดชอบ จัดสรรทรัพยากรเพื่ออำนวยความสะดวกและ ปฏิบัติงานสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาภายใต้ความร่วมมือของเครือข่าย ซึ่งแม้ว่าด้านการจัดการองค์การ จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากทั้ง 6 ด้าน ของการบริหารเครือข่าย การจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของด้านนี้ คือ สถานศึกษาร่วมกับ สถานศึกษาเครือข่าย จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัด การเรียนการสอน เช่น ด้านสื่อการสอน ด้านเครื่องมือและวัสดุฝึก ซึ่งอาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการ จัดการศึกษาในครั้งนี้ประกอบไปด้วยสถานศึกษาสองสถานศึกษา ที่มีทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน ทั้ง คน งบประมาณ วัสดุ ฯลฯ ดังนั้นการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา หรือการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ใน การจัดการศึกษาที่ยังไม่ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลของทรัพยากรของแต่ละสถานศึกษามีและจะนำมาใช้ร่วมกัน จึงทำให้ ด้านการจัดการองค์การในส่วนการจัดสรรทรัพยากรของเครือข่ายมีการดำเนินงานร่วมกันที่ยังไม่เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นทั้งสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายควรร่วมกันจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการจัด การศึกษาแบบทวิศึกษา รวมถึงการประสานงาน แลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างกัน และมีส่วนร่วมในตัดสินใจ กำหนดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องร่วมกัน

1.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการจัด การศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการลงมือปฏิบัติ สถานศึกษามีการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยได้มีการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานอำนวยความสะดวกระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือกันและกันทางด้านบุคลากร เพื่อจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ซึ่งพบว่า ด้านการ ลงมือปฏิบัติ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาตามแผนการ ปฏิบัติงานของเครือข่ายที่ได้วางไว้ รองลงมา คือ สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนบุคลากร และอำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษาเครือข่ายเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำตามการวางแผนที่ เครือข่ายได้ร่วมกันวางแผนนั้น จะเป็นระบบการกำกับตรวจสอบศักยภาพ ความสามารถและความพร้อม ในการ ดำเนินการจัดการศึกษาของเครือข่าย หลังจากได้การวิเคราะห์เป็นแผนการปฏิบัติงานของเครือข่าย ว่ามีจุดเด่น หรือข้อจำกัด และต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันได้อย่างไร ซึ่งการดำเนินการด้านการลงมือปฏิบัติอย่าง ชัดเจน ตามแนวทางในการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างมีวินัย มีการตรวจสอบความคืบหน้า ติดตามการ ดำเนินงานหรือลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางที่ตั้งไว้ โดยทักษะการบริหารต่างๆ จะถูกนำมาใช้ในระยะเวลาของการลงมือปฏิบัติ เสมือนระยะนี้เป็นเครื่องมือในการประเมินการบริหาร เพื่อให้มั่นใจ ว่าการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษานั้นจะเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด สอดคล้องกับผลวิจัย ของ Sittongsee, S. (2014, p.97) ได้สรุปผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาว่า

การลงมือปฏิบัติเป็นการดำเนินการตามวิธีการหรือแนวทางที่กำหนดและเก็บรวบรวมบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และผลลัพธ์ของตัวชี้วัดความสำเร็จของเป้าหมาย อีกการส่งเสริมอำนวยความสะดวก ชี้แนะและคำแนะนำต่อ ผู้ปฏิบัติงานหรือบุคลากรภายในเครือข่ายช่วยเหลือให้ทุกระยะของการดำเนินงานได้รับการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และสอดคล้องกับ Office The National Primary Education Commission. (1985, pp.86-92) กล่าวว่า การควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศงานกิจกรรมที่สำคัญประการหนึ่งในขั้นตอนการดำเนินการตามแผน คือ การควบคุมกำกับติดตาม และนิเทศงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จำเป็นอย่างมากในการบริหารงานเพราะจะทำให้ ผู้บริหาร ทราบได้ว่างานดำเนินไปตามแผนงานโครงการด้วยดีหรือไม่เพียงใดมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร จะ ปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไร อันจะส่งผลให้การดำเนินงานสำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การควบคุม กำกับ ติดตามและนิเทศ เป็นกิจกรรมที่ต้องครอบคลุมงานทั้งหมดคือ บังคับ กิจกรรม การดำเนินงานและผลผลิตของ งานในส่วนของการควบคุมกำกับนั้น ผู้บริหารอาจเป็นผู้รับผิดชอบเอง หรือมอบหมายให้ผู้ร่วมงานที่เหมาะสม เป็นผู้ดำเนินการก็ได้

แม้ว่าในภาพรวมของด้านการลงมือปฏิบัติจะอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายดำเนินการใช้งบประมาณ ตามโครงการการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา อย่างเหมาะสมเป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการดำเนินการใช้งบประมาณจริง อาจมี เหตุการณ์ที่ทำให้ต้องใช้งบประมาณที่นอกเหนือจากที่วางแผนปฏิบัติการไว้ หรืองบประมาณที่ใช้จริงมีจำนวน เกินกว่าที่คาดการณ์ ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการลงมือปฏิบัติงาน ในการใช้งบประมาณตาม แผนปฏิบัติการ ที่ต้องพัฒนาวางระบบการใช้งบประมาณให้เกิดความเหมาะสมร่วมกันมากขึ้นระหว่าง สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาร่วมกัน และทำให้สามารถจัดการ ศึกษาทวิศึกษาดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและจัดการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละช่วงเวลาอย่างเป็นระบบ

1.4 ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการจัดการ ศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการประสานงาน สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย มีการ ดำเนินงานที่เชื่อมประสานบุคลากร วัสดุ และทรัพยากรในเครือข่าย ประสานการใช้วัสดุ และทรัพยากรการ สื่อสารและประชาสัมพันธ์ ทั้งการสร้าง ความเข้าใจ ความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและ หน่วยงานของสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้การบริหาร เครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย และการบริหารเครือข่ายที่เข้าใจถึงการบริหาร ด้านการประสานงาน จะทำให้สมาชิกเครือข่ายเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของเครือข่าย การจัดการศึกษา ลด ข้อขัดแย้ง แต่เพิ่มผลสำเร็จในการดำเนินงานให้ราบรื่น รวดเร็ว ประหยัดเวลา และข้อสำคัญ คือ เครือข่ายได้ ช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างสรรค์เกิดความคิดใหม่ๆ และต่างช่วยกันปรับปรุงการบริหารเครือข่าย อยู่เสมอ อันจะส่งผลต่อความสำเร็จของเครือข่าย การจัดการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ (Yehezkel Dror, 1982, p.707) กล่าวว่า กระบวนการทางการบริหารที่เกี่ยวกับทำให้กิจกรรมต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และหน่วยงานต่างๆ รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยมีวัตถุประสงค์ จะทำให้การบริหารงานสามารถบรรลุ เป้าหมายต่างๆ โดยทั่วไปได้ทั้งหมด จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านการประสานงาน คือ สถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานศึกษาเครือข่ายที่ร่วมจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา แสดงให้เห็น ถึงการให้ความสำคัญกับการประสานงาน ระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายในการบริหาร อันเป็นสิ่ง เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร และเนื้องานของทั้งสองสถานศึกษา ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน บุคลากรในเครือข่ายเข้าใจการบริหารงานได้อย่างชัดเจน และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ไม่ เกิดความขัดแย้งหรือความซ้ำซ้อน และส่งผลให้เกิดความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน เกิดประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผลต่อเครือข่ายการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ Bangmo, S. (2004, p.190-191) กล่าวว่า การประสานงาน คือ การจัดระเบียบ การทำงานและการติดต่อกัน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำให้งานซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกันเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ สาธะสำคัญของการประสานงานมี 4 ประการ กล่าวคือ ประสานนโยบายหรือวัตถุประสงค์ ประสานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ประสานการเงินและวัสดุ ประสานกระบวนการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์การปฏิบัติงานต่างๆ ได้

แม้ว่าในภาพรวมของด้านการประสานงานจะอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีกิจกรรมที่ทำร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายเพื่อสนับสนุนให้เกิดการทำงานเป็นทีมอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายยังไม่เน้นให้มีกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรของสถานศึกษา หรือการพบปะกันของบุคคลในเครือข่าย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างสมาชิกในเครือข่าย อาจเป็นข้อสังเกตสำหรับการพัฒนาการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาว่าต้องให้ความสำคัญและควรดำเนินกิจกรรมเครือข่าย ที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรของสถานศึกษา และสถานศึกษาเครือข่ายเพื่อสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างการทำงานเป็นทีม นอกเหนือจากการประสานงานขององค์กรในเรื่องต่างๆ เพราะกิจกรรมเครือข่ายจะช่วยสร้างความเชี่ยวชาญให้บุคคลในเครือข่ายผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ ผ่านการแบ่งปันความคิดและปัญหา พัฒนาไปสู่การวางแผนร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน ทำให้ด้านหนึ่งหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน สามารถประสานพลังในการดำเนินการจัดการศึกษาทวิศึกษาโดยปราศจากการขัดแย้ง เชื่อถือไว้วางใจกัน จนนำไปสู่ความสำเร็จของเครือข่ายในที่สุด

1.5 ด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายได้ดำเนินการบริหารเครือข่ายด้วยการติดตามประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ อีกทั้งมีการติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลว่าการดำเนินการนั้นได้ดำเนินไปในทิศทางที่ได้วางแผนไว้แต่แรกหรือไม่ การบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาที่ใช้การประเมินผลมาสะท้อน ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารเครือข่ายนี้ จะนำมาสู่การปรับการบริหาร ให้ทันสถานการณ์ สามารถจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาได้อย่างราบรื่น ข้อสำคัญต้องไม่ละทิ้งการจัดทำรายงานผลการประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญในบริหารเครือข่ายการศึกษาของผู้บริหาร รวมถึงการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและครูผู้สอนพิจารณาปรับปรุงหรือส่งเสริมการบริหารและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้ง การแสวงหานวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาเครือข่าย ซึ่งจากการศึกษาจะเห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาติดตามผลการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับ Office Rajabhat Institute Council. (2002, p.154) ที่กล่าวว่า การประเมินผล จะเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจว่าควรยกเลิกโครงการหรือสนับสนุนให้มีการขยายผลต่อไป และเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าของการปฏิบัติงาน ตามโครงการว่าเป็นไปตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หรือกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐาน ที่กำหนดไว้เพียงใด นอกจากนี้ อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ แม้ว่าด้านการประเมินผล จะอยู่ในระดับมาก แต่ก็ยังเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา เมื่อพิจารณารายละเอียดจะเห็นว่า เป็นประเด็นเรื่องสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายจัดทำรายงานผลการประเมินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา เป็นระยะๆ โดยปรับปรุง แก้ไข ส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้นและติดตามผลการปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะองค์ประกอบของการประเมินผลยังไม่ครบถ้วน หมายถึง การดำเนินการของการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษายังไม่สิ้นสุดการ

ดำเนินการ ยังต้องดำเนินการไปจนผู้เรียนสำเร็จการศึกษา คือ ระยะเวลาสามปี ซึ่งขณะนี้ระยะเวลาของการดำเนินการอยู่ในช่วงปีที่สอง จึงไม่สามารถประเมินการประเมินประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผลของการจัดการศึกษาได้ครบทุกประเด็น หรือนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับ Chukampang, C. (2008, p.97) ได้กล่าวว่าการประกอบสำคัญในการประเมินผล ประกอบด้วย การประเมินประสิทธิภาพ เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมกับความพยายามที่จะทำให้สำเร็จเกิดขึ้น การประเมินประสิทธิผล เพื่อพิจารณาว่ากิจกรรมและบริการต่างๆ ที่ดำเนินไปตามแผนนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร หรือไม่ภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ ยังกล่าวถึง การประเมินความเพียงพอ การประเมินความเหมาะสมในแง่ความสำคัญความจำเป็น และการเป็นที่ยอมรับ การประเมินผลกระทบหรือผลเคียงข้าง เป็นการพิจารณาผลดีผลเสียของโครงการที่อาจมีผลต่อสถานะเศรษฐกิจและสังคม หรือสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบกระทำได้ยากและต้องใช้ระยะเวลานานพอสมควร

แม้ว่าในภาพรวมของด้านการประเมินผลจะอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่ายจัดทำรายงานผลการประเมินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา เป็นระยะๆ โดยปรับปรุง แก้ไข ส่วนที่บกพร่องให้ดีขึ้นและติดตามผลการปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้เข้ามาติดตามผลการปรับปรุงแก้ไขในสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายโดยตรง จึงขาดแรงกระตุ้นในการปรับปรุง แก้ไขรายงาน ซึ่งอาจถือเป็นข้อสังเกตในพัฒนาการบริหารเครือข่ายด้านการประเมินผลว่า ควรมีการจัดทำรายงานผลการประเมินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาเป็นระยะ และติดตามผลการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศในการบริหารเครือข่ายว่ามีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด รายงานจึงเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาทวิศึกษา สะท้อนผลการจัดการศึกษาของเครือข่ายว่าการดำเนินการที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน จะได้ใช้เป็นพื้นฐานการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายต่อไป

1.6 ด้านการปรับปรุง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล สถานศึกษาได้มีการดำเนินการตามการวางแผนที่วางไว้ ประกอบกับระหว่างดำเนินการได้มีการค้นหาความบกพร่องในการดำเนินงาน มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสถานการณ์เฉพาะการปรับปรุงการบริหารเครือข่ายที่ดำเนินการอย่างเหมาะสม ต่อเนื่อง คือ หนทางของการยกระดับคุณภาพ การบริหารเครือข่ายที่สถานศึกษาจะสามารถนำมาเป็นบทเรียน เพื่อทบทวนหาแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาระยะต่อไป ดังนั้น จึงไม่ควรมองข้ามหัวใจสำคัญของการบริหารเครือข่ายอย่างการปรับปรุง สอดคล้องกับ Suriyan, P. (2004, p.100) กล่าวว่า การปรับปรุงงาน (Acting) คือ การปรับปรุงคุณภาพของผลงานให้เป็นไปตามแผนเมื่อพบว่า มีข้อบกพร่องต้องแก้ไขให้ดีขึ้น โดยการใคร่ครวญ หมั่นตรวจสอบ ปรับปรุงพัฒนางานให้ดีขึ้น ซึ่งสำหรับการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ด้านการปรับปรุงถือเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ โดยเฉพาะการปรับปรุงการจัดการศึกษาให้เข้ากับเงื่อนไขต่างๆ ทั้งทางด้านบุคลากร สถานที่ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างทันห้วงที่ สอดคล้องกับ Sinturawech, S. (1999, pp.180-190) กล่าวว่า ผลของการตรวจสอบหากพบว่า เกิดความบกพร่องขึ้นทำให้งานที่ได้ไม่ตรงเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน ถ้าผลงานเบี่ยงเบน ไปจากเป้าหมาย ต้องวางแผนแก้ไขที่ต้นเหตุ ถ้าพบความผิดปกติใดๆ ให้สอบสวนค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อมิให้ความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นซ้ำอีกในการแก้ปัญหาเพื่อให้ผลงานได้มาตรฐานอาจใช้มาตรการ การยับยั้ง การปรับปรุงระบบหรือวิธีการทำงานการประชุมเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน

แม้ว่าในภาพรวมของด้านการปรับปรุงจะอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษาการนำผลการประเมินมาตรวจสอบ ค้นหาความบกพร่องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายมีการประเมินที่แยกส่วนของตนเอง ไม่ได้รวบรวมผลการประเมินหรือความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา มาหาสาเหตุของความบกพร่องและขยายผลเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน ซึ่งให้เห็นถึงการบริหารเครือข่าย ซึ่งต้องดำเนินการด้านการปรับปรุง ให้สามารถการนำผลการประเมินมาตรวจสอบ เพื่อหาความบกพร่องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย มาปรับปรุง แก้ไขการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาที่พบว่า ไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือผลที่คาดหวังว่าจะเกิดแก่ ผู้เรียนตามระยะเวลาของการจัดการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าข้อบกพร่องหรือปัญหาที่พบ ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังหรือจะได้รับการพัฒนาต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งต่างเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาที่จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา และทางเลือกสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความประสงค์จะเรียนควบคู่ไปกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ จึงร่วมกันขับเคลื่อนกระบวนการการบริหารเครือข่ายในทุกด้าน สอดคล้องกับ Office The Vocational Education Commission (2015) กล่าวว่า การจัดการอาชีวศึกษาอย่างหลากหลาย เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านวิชาชีพให้แก่ประชาชนวัยเรียน และวัยทำงานตามความถนัด ความสนใจ และสามารถเข้าถึงการอาชีวศึกษาได้ง่ายขึ้น โดยการขยายวิชาชีพและกลุ่มเป้าหมายเข้าสู่ระบบการจัดการอาชีวศึกษา ให้ชัดเจน ทัวถึง และรวดเร็วขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความประสงค์จะเรียนควบคู่กันไปทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านการวางแผนด้านการจัดการองค์การ ด้านการลงมือปฏิบัติ ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะประสบการณ์ที่ต่างกันเป็นสาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา มีความแตกต่างกัน ซึ่งการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารเครือข่าย ด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน และการประเมินผลที่ดำเนินการเช่นเดียวกัน แต่เมื่อดำเนินการบนประสบการณ์การทำงานของบุคคลที่แตกต่างกัน ภาพของการบริหารเครือข่ายที่เกิดขึ้น จึงแสดงออกมาให้เห็นมุมมองของ ความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านนั้นๆ ต่างกัน โดยเฉพาะหากเป็นไปตามความต้องการหรือเป็นไปตามความคาดหวังก็ย่อมส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อด้านนั้นๆ มากไปด้วย นอกจากนี้

ความแตกต่างของความคิดเห็นอาจเป็นเพราะระยะเวลาของการสะสมความรู้ หรือประสบการณ์ในการจัดการศึกษาของบุคคลในแต่ละช่วงประสบการณ์การทำงานนั้นมีความน้อยต่างกัน ทำให้ความเข้าใจในรูปแบบของเครือข่ายความจำเป็นของการบริหารเครือข่าย มุมมองการบริหารเครือข่ายในแต่ละด้านในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาจึงมีลักษณะที่แตกต่างกัน ตามความรู้และประสบการณ์การทำงานที่บุคคลได้ประสบในระยะเวลาที่ผ่านมาอีก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา ที่จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่แสดงให้เห็นว่า ด้านการจัดการองค์การ มีความแตกต่างสูงสุด อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดแบ่งโครงสร้างเครือข่าย และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคคลหรือบุคลากรในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในแต่ละหน้าที่ อาจมีความสำคัญต่อความคิดเห็นแตกต่างระหว่างหรือภายในตัวบุคคล เนื่องมาจากประสบการณ์ในการทำงาน ส่งผลต่อความสามารถในการปรับตัวของบุคคล โดยคนที่มีความประสบการณ์มากกว่าและนำประสบการณ์ในการทำงานมาใช้ ย่อมจะสามารถปรับตัวให้เข้าบทบาทความรับผิดชอบ ที่ต้องทำร่วมกันในเครือข่าย หรือสามารถรับมือกับปัญหา ความกดดัน หรือการแก้ไขปัญหในงานที่ตนรับผิดชอบแตกต่างจากคนที่มีความระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า จึงส่งผลให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็นในบุคคลที่มีความประสบการณ์การทำงานต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ด้านการปรับปรุง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างก็มีความสามารถพื้นฐาน ทศนคติ ค่านิยมทักษะการรับรู้ด้านการปรับปรุง ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน หรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่ต่างกันบ้าง อย่างไรก็ตามจากผลการเปรียบเทียบที่พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาทำการปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินการประสบผลสำเร็จ ความตระหนักที่มีต่อการปรับปรุง รวมถึง การนำผล การประเมินมาใช้จริง เพื่อตรวจสอบ สรุปผลและรายงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะกับการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา จึงเป็นข้อมูลมาพิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษากับการจัดการศึกษาอาชีพให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษา สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน ทั้งนี้ทั้งนั้น ด้านการปรับปรุง ต้องสามารถสอดคล้องในทุกกระบวนการของการบริหารเครือข่าย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างสมดุลและต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลวิจัยของ Mahawong, (2015, p. 193) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง ที่กล่าวว่า กระบวนการบริหารเครือข่ายจะมีขั้นตอนการบริหารที่เป็นระบบ มีการกำกับติดตาม ประเมินผลได้ในทุกขั้นตอน โดยทุกกิจกรรมจะมีศูนย์กลางของเครือข่ายขับเคลื่อนการบริหารเครือข่าย ทั้งนี้ เพราะทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารเครือข่ายจะมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ควรมีการประเมินผลการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาของสถานศึกษา และมีการนำผลการประเมินมาตรวจสอบ เพื่อหาความบกพร่องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเครือข่าย

2. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาควรจัดทำรายงานผลการประเมินการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษาเป็นระยะ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ติดตามผลการปรับปรุงแก้ไข

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ควรจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมชัดเจนระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่าย โดยการประชุมตกลง และชี้แจงงบประมาณ เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาาร่วมกัน

4. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาควรจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและสถานศึกษาเครือข่ายเพื่อสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างการทำงานเป็นทีม

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการนิเทศ และสนับสนุนอำนวยความสะดวก ในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาของสถานศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

6. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาควรร่วมกัน จัดสรร แลกเปลี่ยน และมีส่วนร่วมในตัดสินใจกำหนดทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาาร่วมกัน

7. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาควรรวบรวมผลการประเมินการจัดการศึกษาและนำผลการประเมินมาตรวจสอบ เพื่อหาความบกพร่องในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาาร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา

2. ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการศึกษาแบบทวิศึกษาในสถานศึกษา

References

- Bangmo, S. (2004). **Organization and management**. Bangkok : June-publishing.
- Fulmer, Robert M. (1974). **The new management**. New York : Macmillan Publishing Co.,Inc.
- Chukampang, C. (2008). **Evaluation of learning**. Mahasarakham : Mahasarakham University.
- Mahawong, J. (2015). **Administrative Network Model for Academic Collaboration of Schools in Remote Hilander Areas**. Doctoral dissertation, Naresuan University.
- Ministry of Education. (1999). **National Education Act of B.E. 2542 (1999)**. Bangkok : The Teachers' Council of Thailand.
- Namtongton, A. (2011). **Look for shortcuts to Best Practices.ces**. (5 th ed.). Bangkok : Sahamitphong And publishing.
- National Legislature. (2016). **Summary of the findings of the observations and recommendations of the Education and Sports Commission National Legislature About the Guideline for Educational Management of Vocational and Technical Education Programs (Bi-Education) / Office of Vocational Education Commission**. Bangkok : Office Vocational Education Commission.
- Rajabhat Institute Council, Office. (2002). **Assessment for Development**. Bangkok : Bureau of Academic Affairs and Educational Standards.

- Sinturawe, S. (1999). **To improve the quality of education**. Bangkok : Thai Wattana Panich.
- Sittongsee, B. (2014). **A Model for Administration of Networking School Cluster in Primary Educational Service Area Office**. Doctoral dissertation, Naresuan University.
- Sonpakdee, B. (2015). **Model of a Collaboration Network for The Development of Educational Management of Municipal Schools**. Doctoral dissertation, Naresuan University.
- Suriyan, P. (2004). **Principles and systems of educational administration**. Khon Kaen: Educational Administration Department. Faculty of Education Khonkaen University.
- The Education Council, Office (2016). **(Draft) National Education Development Framework (2017-2031)**. [Online] .Available: <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2016-EdPlan60-74.pdf>. [2016, October 17].
- The National Primary Education Commission, Office. (1985). **The Efficiency of Primary School Administration**. Bangkok : Chaw Pim.
- The Vocational Education Commission, Office. (2015). **Guidelines for educational management between vocational and secondary education (Dual Education)**. Bangkok : Sor Seewilai.
- The National Economics and Social Development Board, Office. (2011). **The Eleventh National Economic and Social Development Plan (2012 - 2016)**. Bangkok : The Prime Minister's Office.
- Tojinda, B. (1999). **Organization and management**. Bangkok : Ruamsarn.
- Worain, S. (2014). **A Partnership Network Administration Model for Promoting Students Counseling System Under the Office of Basic Education Commission**. Doctoral dissertation, Naresuan University.
- Yehezkel Dror. (1982). Administration Coordination. **Public Administration Review**, 2, 707.
- Yomjinda, T. (2007). **Organizational control : Organizational Control: Strategic Control with BalancedScorecard Model**. Nonthaburi : Sukhothai Thammathirat University.